

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De operibus solidæque devotionis exercitiis, quæ vel quotidie non
peraguntur, ves fusiore indigent explicatione, quomodo cum majori fructu
peragi possint

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

14. De Invitatorio, Hymnis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54780)

modis peccatur corde, ore & opere. *Domine labia* est contra peccatum oris. *Converte* contra peccatum cordis. *Deus in adiutorium* contra peccatum operis. Præterea aptius ab initio totius officii dicitur: *Domine labia*, quia ore laudandus est Deus per recitationem officii; & quia per diem vagamur à Deo, ideo sub noxam aptius dicimus *Converte nos Deus*. Per diem autem sæpius cum antiquis Monachis, in quorum ore versus hic erat frequentissimus, dicimus *Deus in adiutorium*.

Additur jussu Damasi *Gloria Patri* ad omnes horas, qui versus totus usque ad finem *Sicut erat in principio, &c.* à Nicænâ Synodo fuit compositus; imò ab Apostolis eum fluxisse probat Baron. completur initium horarum per vocem hebræam *Alleluja*; quæ significat juxta Aug. *Laudate Deum*. Et quidem cum plenitudine exultationis juxta D. Thom. & quia à Septuages. incipit tempus tristitiæ, tunc loco *Alleluja* ex decreto Alexandri II. dicitur *Laus tibi Domine*. Porro vox hæc *Alleluja* à S. Hieron. jussu Damasi translata est de Jerosolomytana Ecclesia ad Romanam teste S. Greg. qui & voluit etiam extra tempus Paschale eam in horis addi.

14. De Invitatorio, Hymnis.

Invitatorium (in quo communis cœtus fratrum convocat omnes ubique degentes ad confitendum Domino) dicitur sexies integrè intra Psalmum *Venite*; & ter imperfectè, quia aliqui perfectè (numerus senarius est perfectorum)

rum) aliqui imperfectè invitationem recipiunt.

De Hymnis nota sequentia. 1. *Hymnus* græcè, latinè *Laus Dei cum cantu* dicitur. Christus hymno dicto exivit in montem Oliveti, & Paulus ad Coloss. 3. Ephes. 5. de eo loquitur. 2. Hymni dicuntur post Invitatorium ex institutione Gelasii in signum gaudii vocatorum ad Deum, & ad excitanda torpentia corda. Post Psalmos, ut excitemur ad immediatè sequens canticum Evangelicum devotè dicendum in Laudibus. In Vesp. & Completorio ante Psalmos ad alias horas dicitur, ut initio horæ ad dulcedinem divini amoris retrahantur corda quotidianis curis occupata. Finis Hymnorum variatur pro varietate Festorum, ut mysteriorum tunc occurrentium magis recordemur. 3. Ex latinis Hilarius librum Hymnorum Ecclesiasticorum edidit teste Hieron. quem imitatus est Ambrosius Hymnos populo componens, per quos persecutionem Justinæ Augustæ rerum novitate lenivit. Hymnos cantandos in Ecclesia Romana composuit Gelasius Papa. 4. Ad sex species reducuntur Hymni metrici. Eorum tamen Autores leges metri sæpiùs neglexerunt. Eos Urbanus VIII. emendavit, & adhuc fat multa, ut Gallus quidam Poëta ex nostris annotavit surrogatis aliis versibus, expurganda restant. Hymnus *Ave maris stella* cum paucis aliis soluta potiùs oratio est, aliquibus incisus partita. Tres Hymni de SS. Sacramento relicti ratione hetrusci rithmi. 5. Guido Ab-
bas

bas (qui obiit Anno 1020.) Græcos imitatus
 musicos syllabis ad musicam docendam usos,
 Ex fine Hymni *ut queant laxis resonare fibris mi-
 ra gestorum famuli tuorum* &c. notas has vel syl-
 labas *ut re, mi, fa, sol, la,* adinvenit. Demum
 6. Hymni significant fortitudinem & Majesta-
 tem Dei, ejusdem vel beneficia vel facta mi-
 randa teste Hieron. unde & stando eos canta-
 mus ob reverentiam, & ut ostendamus nos sur-
 sum ad Deum habere corda nostra.

15. Unde & *cur Antiphona, quando du-
 placentur, &c.*

DE Antiphonis nota seqq. 1. *Antiphona* idem
 est, ac *Vox opposita, consonans, reciproca.*
 Quia inchoatur ab uno unius Chori, & ad ejus
 Symphoniam cantatur Psalmus per duos Cho-
 ros, & cum ipsa Antiphona postmodum con-
 junguntur simul duo Chori. Hinc usu recep-
 tum est; ut sententia, quæ Psalmum aut Can-
 ticum præcedit, Antiphona dicatur. 2. Autor
 Antiphonarum in Ecclesia græca est Ignatius An-
 tiochenus ex Cassiod. post quandam visionem
 Angelorum; quos vidit unum ad alterum con-
 versum, cantantes *Sanctus, Sanctus, &c.* Græ-
 cos imitatus primus inter Latinos Ambrosius
 Antiphonarum Autor est circa annum 383. vide
 August. l. 9. Confess. c. 6. 3. Dicuntur Anti-
 phonæ semper cum Psalmis; ut, sicut Psalmus
 significat teste Hieron. opus bonum, ita innu-
 atur id nec sine Antiphona debere esse, quæ suâ
 combinatione seu repetitione ante & post Psal-
 mum